

Gertruda Martyniak

Gołkowice-Piaski, pow. Kluczbork

Informator Archeologiczny : badania 2, 101-102

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DROCHLIN, pow. Włoszczowa

patrz okres wpływów
rzymskich

GOLKOWICE-PIASKI,
pow. Kluczbork

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadziła mgr Gertruda Martyniak. Finansował WKZ w Opolu, Ndaleśnictwo Gorsów Śląski.

Pierwszy sezon badań. Osada z okresu halstackiego /2/
/kultura łużycka/.

W związku z budową leśniczówki na miejscu osady kultury łużyckiej w dniach 13.IX - 20.IX. 1968 r. zostały przeprowadzone ratownicze badania wykopaliskowe.

Założono 3 niewielkie wykopy o łącznej powierzchni około 2,5 ara. Eksplorowano warstwami o głębokości 10 - 20 cm w ramach ówiartek arowych. W wykopie 1 /pod fundamenty budynku mieszkalnego leśniczówki/ odkryto 5 jam oraz niewielkie skupisko kamieni. Najmniejszą z jam /nr III/ o średnicy 25 cm, zawierała dużo węgla drzewnych. Prawdopodobnie był to ślad po słupie. Reszta jam miała większe rozmiary a ich zawartość kulturową stanowiły skorupy, grudki polepy a także węgielki drzewne. W warstwach piasku poza obiektami występowały fragmenty ceramiki oraz węgle drzewne do głębokości 40 - 50 cm.

Wykopy 2 i 3 założono w miejscu, gdzie stanęła zabudowania gospodarcze. W obrębie wykopu 2 na głębokości 50 cm, odkryto palenisko o średnicy 140 cm - składające się z kilkudziesięciu kamieni różnej wielkości i kształtów. Poza kilkoma fragmentami ceramiki nie znaleziono innych zabytków.

Wykop 3 obejmował około 15 m² i nie zawierał śladów kulturowych. Oprócz tego przekopano jeszcze powierzchnię około 4 m² w miejscu, gdzie wykopana będzie studnia. Również i tu żadne zabytki nie występowały.

GRODZISKO, pow. Olkusz

patrz okres neolitu

GZIN, pow. Chełmno

Katedra Archeologii Uniwersytetu im. M. Kopernika w Toruniu

Badania prowadziła mgr Jadwiga Chudziakowa. Finansował UMK w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Grodzisko z okresu halstackiego i lateńskiego /kultura Łużycka/.

Stanowisko położone jest na zachód od miejscowości Gzin i na południe od polnej drogi z Gzina do Czarta. Grodzisko jest bardzo rozległe o wałach tworzących osworobok /180 x 180 m/ z zaokrąglonymi narożnikami. Wały dobrze zachowane, wznoszą się ponad majdan od 1 m do 11 m. Teren grodziska podzielono na 450 arów. Tegoroczne badania skoncentrowano na wale, przecinając go rowem na przestrzeni czterech ówiartek arowych. Prace na tym odcinku nie zostały zakończone, kontynuacja ich nastąpi w przyszłym roku. W trakcie badań natrafiono w wale na spalone konstrukcje drewniane. Treść odkrytych warstw stanowiły fragmenty naczyń, które można datować na okres Hallstatt D i wczesny okres lateński.

Na majdanie grodu na przestrzeni jednej ówiartki arowej odkryto sześć jam. Na szczególną uwagę zasługuje jama nr 1, o średnicy 160 x 160 cm i głębokości 200 cm. Na powierzchni jamy odkry-